

ای زبان گویا در جوامع و بیع و صوامع صد هزار احبار بذکر و صلوة سالهای
دراز مشغول گردیدند و در یوم ظهور مذکور خاموش شدند و چون حشرات در
حفرات سکوت و خمول خزیدند تو که زبان گویا شدی و چشم بینا یافتی و گوش
شنوا جستی بذکر جمال ابهی در صوامع ملک و ملکوت مشغول شو تا از ندای
جانفزای الهی که از ملکوت ابهی و جبروت غیب بلند است بیدار و زنده شوی